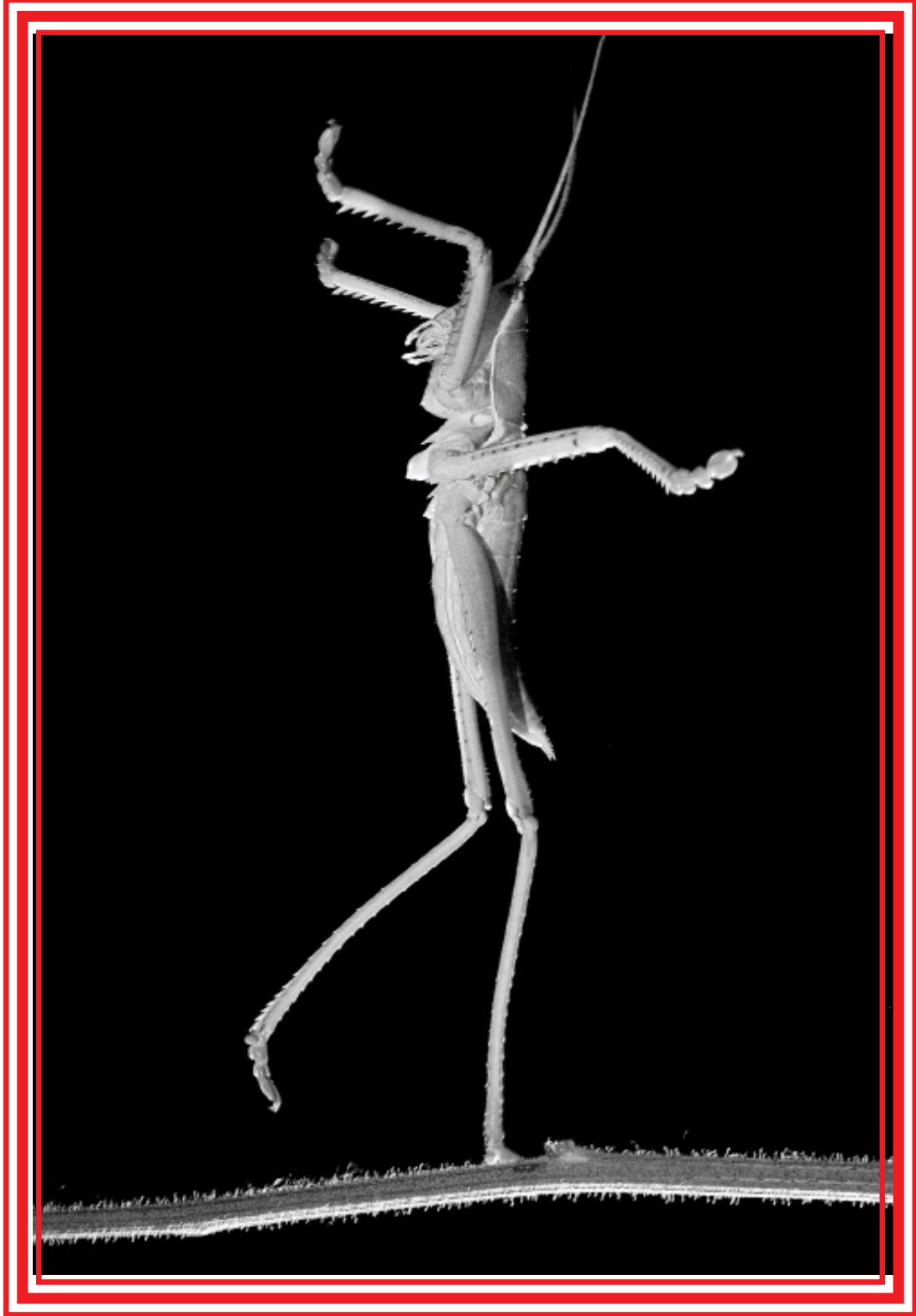

A  ı k k a r a

Hâyetü, kayalı, hakka dayalı dergi

9 sayı 21 Kasım 2018

POSOFLU ZÜLALÎ

Abdolvahap KOCAMAN

Hüseyin BARAK

Halit YILDIRIM

Erdal NOYAN

Toygar YONTAR

Mehmet S. FİDANCI

Meral KEFAL

Mehmet PEKTAŞ

Mehmet Nuri SUNGUROĞLU

Erol KOCA

Kısmet KEVEN

ÇAY

POSOFLU ZÜLALÎ

Şekerim kalmadı kahvem tükendi,
Bilmem giden hangi attara oğul.
Takatim kesildi gönlüm bulandı,
Cebimde de yoktur on para oğul.

Bir gün çay içmezsem tutar ısıtma,
Hem de bana dersin doktora gitme,
Takdirin bu diye iftira etme,
Tedbirime ara bir çare oğul.

Fakirler bağında baykuşlar öter,
Bu nasıl zamandır gün günden beter,
Billurlar fincanlar yüzüstü yatar,
Çay takımı oldu kapkara oğul.

Der *Zülali* tiryakilik bilindi,
Gözlerimin ışıkları silindi,
Bu sebepten semaverim delindi,
Kaynadı su döndü pınara oğul.

CİNAYETİM VAR

Abdulahap KOCAMAN

Ben aslında karıncayı incitmem,
Günde üç beş tane cinayetim var.
Kılıbık değilim avrattan korkmam,
Hanımımına sonsuz itaatim var.

Rütbem mareşalden daha yukarı,
Otuz sene güttüm köyde davarı,
Lüzumsuz işlerde yaptım başarı,
Özürümden büyük kabahatim var.

Kendime uymayan bir iş bulurum,
Horozlar öterken eve gelirim,
Namaz kılmayana imam olurum,
Alnı yere gelmez cemaatim var.

Yaşantım çok tatlı baldan kaymaktan,
Benim gibi erkek çıkmaz oymaktan,
Günde on kez dayak yerim avrattan,
Krallardan üstün bir rahatım var.

Yalanı söylemem, hiç doğru demem,
Avantadan sevmem çalışıp yemem,
Emanet alırım iade etmem,
Yüksek karakterli şahsiyetim var.

Hep yerde gezerim uçaktan inmem,
Eşeği bulamam, beygire binmem,
On yedi yaşlı kız gelse evlenmem,
Koca karılarla kontıratım var.

Yeni fahmeyledim sağ ile solu,
Bilmeye çalıştım gittiğim yolu,
Kırk bir mağazam var, rüzgârla dolu,
Avluk dağlarında saltanatım var.

Çok ince ruhluyum değilim kaba,
Yaptığım kusurlar gelmez hesaba,
Bütün çingeneler bana akraba,
Sülalesi temiz asaletim var.

Her gün yemek yerim altın tabakta,
Yiyip içip aç gezerim sokakta,
Bir elbise yaptırırım her hafta,
Çaput parçasından kravatım var.

Altmış beşten kırka indi yaşlarım,
Yolu yarı eder geri başlarım,
Geri zekalıdır arkadaşlarım,
Benim de kafamdan şikayetim var.

Bin bir mesleğim var, yapmaz yıkarım,
On beş avrat aldım halen bekarım,
Yazın ağustosta soba yakarım,
Kışın kırk derecede hararetim var.

Yoksulluk elinden halim pek yaman,
Olamazlar benim gibi kodaman,
Adım Abdulahap soyum Kocaman,
Koçlu köyü denen vilayetim var.

SİVRİSİNEK DESTANI -III-

Hüseyin BARAK

Sinekler ve çileler

Sessiz olun lütfen uyuyacağım
Belki rüyama girer boz bir rüzgâr
Mavi rüyalara dadanacağım
İyice darlandım cibinlik çok dar
Sessiz olun lütfen uyuyacağım

İğnen, miden, gözün ve ayakların
Cancağızıma otlar tıkıyor gibi
Böyle giderse gelmez hiçbir yarın
Denizin dibinde ölüyor gibi
İğnen, miden, gözün ve ayakların

Nar ağaçlarının karanlığıdır
İğnendeki kırmızıyla başlayan
Tatlı tatlı uykularda yatan sır
Herkes çiçek sana Yunanistan
Nar ağaçlarının karanlığıdır

Ey sivrisinek geçmiyor zaman da
Hala doymadı mı minnacık karnın
Uyu da vampirler girsin rüyana
Bittim ben, ne dün kaldı ne de yarın
Ey sivrisinek geçmiyor zaman da

Kırgın kırgın sinek yüzüme bakma
Hiç yemedin daha benden şaplaklar
Benim kanım uymaz öyle her kana
En güzel şarkıyı bir şaplak çalar
Kırgın kırgın sinek yüzüme bakma

NEYLESİN

Halit YILDIRIM

Çiçekler kâğıttan ballar zehirli
Hazıra alışmış arı neylesin
Çürüdü sonunda köylü şehirli
Hasta düşen söylen varı neylesin

Kimler soktu acep göçü akıla
Gidenlerin sonu nedir bakıla
Tarla yatar eken yoktur ekile
Saçılmadık kuru darı neylesin

Köyler bomboş çakal doldu küllükler
Horozlara mezar oldu öllükler
Hoşa gider oldu ele kulluklar
Töre öldü nesil arı neylesin

Ahval nere gitmez dünya tekerli
Kahroluyor gören her bir vakarlı
Altın tasta gelir ağu şekerli
Ahmak olan akli seri neylesin

Halep orda ise arşın burda ya
Sözü eskidi iş kaldı zorbaya
Terazi meyletmiş hile hurdaya
Tuz kokmuş bir kere deri neylesin

Düzenbazın yolu çıkmaz yokuşa
Dümeni bırakır dönen akışa
Aldırmaz ki yaza bahara kışa
Yağmuru neylesin karı neylesin

Niyet neydi sözüm vardı nereye
Kelimeler indi susuz dereye
Kalem parmak bastı yine yaraya
Gönül ayazlamış teri neylesin

SAGDAN SOLDAN ÖĞRETMEN MARŞI

Erdal NOYAN

Öğretmen okullarından biri.

“Alnımızda bilgilerden bir çeelenk,” dizesiyle başlayan Öğretmen Marşı bellendir henüz birinci sınıftayken.

Ülkücü öğrenciler, “afiyet olsun”, devrimci öğrenciler, “yarasın” derlerdi yemek salonunda.

Başka yerleri bilmem, Türkiye’de insanların görüşleriyle birlikte dilleri de bölünüyor.

Marş sürerdi: “Nuura doğru caan atan Türk genciiyiz”

Öğretmen sağcıysa “cevaplar”, solcuysa “yanıtlar” başlığı uygun düşerdi sınav kağıtlarına.

Marş durmasın: “Candan aaaçtık cehle karşı bir saavaş,”

Yatılıydı.

Yoksul ailelerin çocukları okuyorlardı.

Hiç kimsede dolar, hiç kimsede ruble görmesem de bir yan Amerika’ya, diğer yan Rusya’ya satılmıştı!

Giysileri eski, cepleri hafif olsalar da yemekleri karavanadan yeseler de bir yan Amerikan, diğer yan Rus beslemesiydi!

İki yan da gerçek Atatürkçülerin kendileri olduklarını söylerlerdi.

Ötekini onun, bunun uşağı gören iki ayrı ve düşman kutbun gece gündüz birlikte yaşaması çok zordu.

Sürmedi.

Bir yan bir yanı kovdu: “Durma durmaaa koş.”

Okul düşmanlardan temizlendi!

Çünkü: “Korku bilmez sooyuumuz.”

Kime yaradı?

Sonra topladılar olumsuzlukları.

12 Eylül oldu.

Hem sağdan hem soldan.

Kime yaradı?

Haydi hep birlikte: “Yeryüzüünde yoktur olmaz Tüürk’e denk.”

Marş için ek:

Severim Öğretmen Marşı’nı.

Savlıdır: “Yuurdum seni yüceltmeye antlaaar olsun.”

İsmail Hikmet Ertaylan yazmış sözlerini, Cevad Memduh Altar dizmiş notalarını.

Tüm öğretmenler içtikleri andı dudaklarından yüreklerine aktarabilseler...

İyi olur.

DARYEREKONDAN KAÇIŞ -Kılavuz-

Toygar YONTAR

Gün dağların zirvesinden burnunu uzatalı çok olmuştu. Boydak ile Yontar gerneşerek yeni bir günde farklı bir mekanda yeniden açtılar gözlerini dünyaya. Her ikisi de bir günlük at sürümü bir oavadan başka bir şey görmediklerinden uzun süre kendilerine gelemediler. Sadece birbirlerine baktılar Boydak bir şeyler söyleyecek oldu ama ters bir laf söylerim başıma iş açarım korkusuyla devamlı yutkunup durdu.

Alabildiğine geniş uçsuz bucaksız bir ova manzarasında Yontar ve Boydak hayretten küçük dillerini yutarak kah ovaya, kah birbirine pel pel bakmaya başladılar. Saatler süren bu apışıp kalma halinden “Uuuuuuu” diye kulaklarına çarpan bir sesle kurtuldular. Sesin geldiği yöne göz büyüttüklerinde dik bir kayanın tepesinde başını göğe kaldırmış vaziyette bir uzun havaya asılmış kurdu fark ettiler. Kurt da bu iki insan evladının yolunu şaşırılmış olabilecekleri içgüdüleriyle hareket ediyordu. Boydak ve Yontar bu kurdun kendilerine zarar verecek sinsilikte durmadığını fark edince rahatladılar.

İş, alt taraflarındaki uçsuz bucaksız ovaya, bu yalçın kayalardan inebilmekteydi. Yontar’la Boydak birbirlerinin gözlerinin içine bakarak çaresizliklerini dillendirmeye çalışıyorlardı. Bir de kendi kendilerine korkmama süsü vererek kurdun aklını karıştırmamaya çalışıyorlardı. Bu bakışma esnasında kurt sanki kanat takıp yannaçlarındaki kayanın tepesine konmuştu. Bir yandan uluyor, bir yandan da kuyruğuyla havada bir daire çizip sonra şarp şarp diye kayaya vuruyordu. Boydak birdenbire havaya zıplayarak:

-“Yontar ağam, Yontar ağam bulduk” dedi. Yontar, Boydak’ın buluşunu ciddiye almaz bir tavırla kayanın üzerinde sirüstü yattığı yerden umursamaz bir sesle:

-“Neyi buldun lan kalın zekalı?” dedi.

-“Bu yalçın kayalıklardan kurtuluş yolunu.”

-“Nasıl yani, nasıl olacak da olacak?”

-“Ağam, Köstü sinsi sinsi gülüyor. Bu gominist böyle güldüğüne göre kurtla koklaşarak kontak kurdular. Şimdi hatırladım, kurdun yaptığı hareket izci toplanma işaretiydi.”

-“İzci dediğin de kimdir, nereden tanıyorsun katır dölü?”

-“Biraz okumuşluğum yazmışlığım olduğunu unutursun ağam.”

-“Boydağım manzara karşısında aklın sulanmış olmasın?”

-“Köstü çarpsın yok öyle bir şey, aklım da tas tamam yerinde. İstersen bir de sen gözünle bak.”

-“Ulan git depiği vurdum muydu kayadan aşağı yuvarlanırsın, şimdiye kadar senin gözünle mi banyordum teres?”

-“Ağam ne dersen de, istediğin kelimelerle hitabetini geliştirebilirsin amma gözünü oğuşturduktan sonra lütfen dikkatli bak. Sen de benim gördüğümü göreceksin.”

-“Hakkaten ya Boydak bu kurt hareketleriyle bir şeyler anlatmaya çalışıyor. Hele yanına doğru bir yürü bakalım o da yürüyecek mi?” Kurt Boydak’ın anladığı dilden konuşuyordu ve Boydak’ın kendisine doğru geldiğini fark edince kuyruğunu sallayarak kayadan aşağıya inmeye başladı. Boydak ellerini ovuşturarak:

-“Ağam bu iş tamam, kılavuzu bulduk takıl peşime.”

-“Ula oğlum manyadın mı? Kurt ikimize birden gücü yetmeyeceğini anlayıp bizi tuzağa çekiyorsa seni kazığa oturtur sonra kaçarım haberin olsun.”

-“Ağam lütfen aklına kötü fikirler getirme. Hem Köstü de kurdun hareketlerini takip ediyor. Bir yanlışında cin çarpmışa döndürür.” Yontar da kurdun hareketlerini dikkatlice izledikten sonra yarı nazı yarı na razı oldu.

-“Yavaş gidin lan beni azdırmayın.” deyip Boydak’ın peşine düştü. Kurt önde, Boydak onun peşinde, Yontar’a da yola revan olmak düştü.

Kayadan kayaya ya kartal gibi uçtular ya keklik gibi sekmeye başladılar. Boydak ve Yontar yorulup dinlenmek isteyince kurt da bir kayanın başına oturup onların soluklanmasını bekliyordu. Son kayadan da aşağıya indiklerinde ova ayaklarının altına serilecekti. Yaklaşık iki saat kırk beş dakikalık bu çetin yolculuk sonunda Yontar’ın sırtı cimcılık ter olmuştu, su kaybindan ölecekti neredeyse.

Kurt görevini yerine getirmenin onuruyla arka ayaklarının üzerine kalkıp tek ayak üzerinde esas duruşunu gösterip uzaklaştı. Yontar Boydak’a seslendi:

-“Let’s go yallah”

-“Ne diyon ağam?”

-“Ben de bilmiyom ulan. Avrupa topraklarına girdik ya. Ondandır herhal. Belki de Bizansçadır bu laflar. Bak kelimeler de yavaş yavaş dilimize alışmaya çalışıyor. Bunsung Tiğın’in yanına gelen Bizans

elçilerinin konuşmalarını dinlemiştim belki oradan aklımda kalmıştır. Kendimi zorlarsam yeni kelimeleri de kelleme dıkabilirim.”

-“Hakkaten olabilir ağam. Hay zekanla bin yaşayasın. Bizanslı dilberlerle de iletişimimiz zor olmaz bu sayede.”

-“Ulan Boydak şimdi de Bizanslı dilberlere mi taktın? Obada kırdığın cevizler yetmedi mi? Dere boyunda yediğin herzelerden haberim yok sanma. Ne idüğü belirsiz bir herifsin sen. Gominist desem değilsin, köstüman desem değilsin, ne deyim sana ben lan! Nursuz mu deyim, onursuz mu deyim, yok yok en iyisi sen kendine bir isim yakıştır. Bizansa varınca onların dinine girersen şaşırmam.”

-“Olur mu ağam, Bizanslı olmak bize yakışmaz, hem töreleri bilmez gibi konuşursun, ben şimdi kendi kendime bir ünvan vermeye çalışsam töresizlik yapmış olurum. Hem bunu Bunsug Tigin'e onaylatabilemeyiz.”

-“Sende haklısın Bunsug Tigin senin ne mal olduğunu biliyor. Bir keresinde Kutsal Köstü'ye söğmüştün de somanların elinden zor kurtulmuşsun.”

-“Özür dilerim ağam somonlar da kimdi? Aklım iyice zayıflamış”

-“Ne bileyim bir balık çeşidi miydi orman kaçkını bir kabile miydi nereden hatırlayayım?”

-“He ya ağam o iyiliğini nasıl unuturum. Sen araya girip Zamçakça'nın geniş mana denizli bir dil olduğunu ispatlamasaydın bugün burada değil, Daryerekonda dar bir çukurda olacaktım. Köstü seni kutsasın ve öpsün.!”

Karınları karınlarına geçmişti elemanların. Bir yaban armudunun gölgesine oturup azık çıkınlarını açtılar. Elinizin artığı birşeyler yediler ve yattılar ikindiye kadar.

Ötelerden kulaklarını çalan kervan cingirtılarını düşlerinde gördüklerini sanıyorlardı. Ama git gide ses yakınlarına gelmeye başladı. Yontar uyanır uyanmaz Boydak'a dürttü.

-“Şu ahlatın başına bir çık bakalım, bu cingirtı neyin nesi?” Ahlatın çingiline çıkan Boydak:

-“Ağam bu bir deve kervanı, Batı'ya doğru gidiyorlar.”

-“Deme lan!”

-“Köstünün ölüsünü göreyim gidiyorlar.”

-“Köstüler ölmez oğlum.”

Ay tepsi gibi göğün ortasında duruyordu. Boydak derin bir iç geçirdi. ‘Gelirken top kekillime uğrayıp da gidip de dönmek, dönüp de göremek var, karnımın doyası bir sarıyalım bile diyemedim’ dedi. Yontar:

-“Gendi gendine ne konuşuyon lan, daha yolun başında tırtmaya başlama!”

-“Ne yolu ne günü ağam, ne zaman yola çıktık kaç gün oldu, bir yere çizik mi attık da bana günleri soruyorsun?”

-“Kutsal Köstü'ye sor bakalım kaç gündür yoldayız?”

-“Elini ayağını öpeyim ağam, bu nursuza da öyle her şey sorulmaz. Kafası bozular, sorduğumuz soruyu beğenmez, bu garip ellerde bizi azatlar bu dürzü.”

-“Ne bileyim işte canımın sıkıntısından ne dediğimi biliyor muyum?”

-“Bilmez olur musun ağam, sen bir şey biliyorsun ama benden saklıyorsun”

-“At sineği gibi vızıldayıp durma, şaplağı vurdum muydu ağzını çarşamba çanağına döndürürüm.”

-“Bu arada seheni kayalardan inerken düşürdüğümü fark ettin mi ağam?”

-“Canın sağolsun Boydağım yanımızda keskin bıçak var sana bir çanak yaparım, üzüldüğün şeye bak.?”

-“Sağolasın ağam ters bir laf diyeceksin diye ödüm ağzıma gidip geliyordu. Bari dokunma, bir miktar efkârlanayım;

Topkekillim sana nettim neyledim

Attın gurbet ele harelerimi

Aman aman

Dağlar duman

Ağam aman halım yaman...”

-“Lan Boydak'ım lütfen istirham ediyorum, yaram derin, hava serin toparla kendini. Yarın sabah kervanın gittiği yöne doğru gideriz. Şimdi uyuyalım.”

Gece üzerlerine efkâr çekerek derin bir uykuya daldılar, sabah ola hayrola...

Devamı gelecekte gelecek...

Mehmet S. FİDANCI

I-

Öyle yıldırđı beni hayat ki
yani kostümlerden bıktım
yakasına kondurulmuş işaretlerden
şekilli oturup kalkmalardan
ayarlı gitmelerden
aşırı cümlelerden
aşırı kötü cümlelerden ve
aşırıdan fazla gülmelerden
gülmelere takılmış takılardan
takılara gizlenmiş kalplerden

Karşıya geçiyordum
bir klakson çaldı of dedim
derken bile yarıldı dikkatim
bütün seslerden yıldım
birbirine yanaşan
birbirini kesen gürültülerden
yüz değıştiren tutumlardan
yapmacık mimiklerden
ve ölçülü iç çekişlerden

Her şeyi bilmenin aceleciliğı
çok şeyi unutmanın aymazlığı
tanıyıp tanımazlıktan gelen
ve tanımayıp tanıyormuş gibilerden
bıktım illallah bıktım
ah nasıl bıktım
peşpeşe üstüste bıktım
bıkkınlığım benden cümlesine
gidişli gelişsiz yol olur

Benim sıradan
gelişigüzel oflarım var
alelade çekilmiş foto oflarım gibi
-mahzuru yok itinalı da olabilir
yerli de olabilir yersiz de
ansız da olabilir anlı da
ansızın olan oflarım
ah beni saran oflarım
geçmişse ofsuz bir günüm
kalan günlerime murad olunur

II-

Of kere of
geçtim sizliğinizden
geçimsizliğinizden
sizi benzeştiren ilişkilerinizden
ayınlarınız ritüelleriniz
alelûyalarınız riyalarınıza matuf
tütün sararım adamakıllı tütün
dumanını salarım yalanınıza falanınıza
“ne haktan korkar
ne hicâb çekersiniz” derim
ben sizin ciğerinize of çekerim

Evet of!
ne dağ yıkıntısı ne duvarlar
insan ettiklerinden bihaber
edemediklerine de beter
bulduğuna şükürsüz yitirdiğine düşman
terkedip gider birgün her şey
altımızdan çekilir rahat kanepede
üstümüzü saran battaniye de
bir çıplak kalırız pişman

Of!
hizmet vermiyoruz artık
cesetlerinizi kaldırın lütfen
zorunlu kapalıyız, müebbeten.

AÇIKKARA TV (Evlenmek İstiyorum Final)

Meral KEFAL

Meral Kefal: Efendim merhabalar, en güzel günler sizlerin olsun. Yznzden gülücükler eksik olmasın. Bahtınız, ksmetiniz hep açık olsun. Bugün de konuklarımızın talipleri var. Yeşim, Serkan'ı ailesiyle taşıştırmış, evlilik yolunda ilerliyorlarmış. Haydi hayırlısı diyelim. Konuklarıma bakıyorum, Ayça'yı, İlker'i, Gülten'i ve Erdiñi göremiyorum. Neredeler acaba?

Selim: Abla müsaade edersen ben açıklayayım.

Meral Kefal: Tabii Selimciğim.

Selim: Biz Ayça ile ajanstan geliyoruz. Ajanslar farklı ama yine de birbirimizi tanırız. Daha nce Ayça'yla Doktorlar dizisinde oynadık. Ben paramı günlük olarak alıyorum. Ayça'ya televizyondan alacaksın demişler, buradakiler de ajanstan alacaksın demişler. Geçen programda kendisi size söylemişti zaten, böyle olacaksa bir daha gelmem diye. O artık, Z TV'de mit Kaplan ve Nurgül Kaşlı'nın sunduğu Everlim Gel programına çıkacak.

Meral Kefal:  kuruş para için konuğumu başka kanal kaptı. Ay deli olacağım! Kim bakıyor bu işlere? Selim sana da aşk olsun. İnsan hasta der, bir Şey der. Canlı yayında sylenecak Şey mi bu?

Selim: Abla biliyorsun Açıkkara TV'nin özelliği bu. İnsanın aklından geçeni okuyorlar. Ben yalan söylemek istesem de yapamıyorum.

Meral Kefal: Erdiñç nerede, atandı mı yoksa?

Selim: O da ücretli öğretmenliğe başlayacakmış, gitti.

Meral Kefal: Gülten?

Selim: O da Nevşehir'de çekilen bir dizide küçük bir ol kapmış, gitti.

Meral Kefal: İlker'i de göremiyorum.

Selim: Ondan haberim yok.

Meral Kefal: Bir dakika Selimciğim. Rejiden bilgi veriyorlar. Maalesef İlker, rejideki arkadaşlarımızdan yarın, öbür gün vereceğim diyerek borç para toplamış. Telefonlara çıkıyor öyle mi? Dolandırıldı diyorsunuz yani? Ay tamam! Aliye nerde Aliye?

Aliye: Buradayım abla. Ama bak söylüyorum. Yine dizilerimi izleyemedim. Programdan sonra eve gideceğim ben.

Meral Kefal: Gel sen buraya Aliyeciğim. Ksmetin var. Belki kocanın evinde izlersin dizilerini bundan sonra.

Aliye: Geliyorum hemen.

Meral Kefal: Paravan insin. Alkışlarla Niyazi Bey geliyor. Hoş geldiniz Niyazi Bey.

Niyazi: Hoş bulduk Meral Hanım.

Meral Kefal: Kendinizden bahseder misiniz?

Niyazi: Ben emekliyim. Evim, arabam var, karım yok.

Meral Kefal: Daha önce evlilik yaptınız mı?

Niyazi: Yaptım. Eşim sizlere mr.

Meral Kefal: Başınız sağ olsun. Sizi Aliye ile baş başa bırakayım. Birbirinize sormak istediğiniz bir Şey varsa sorun.

Aliye: Niyazi Bey, Gönül Ferman Dinlemez dizisinin dünkü bölümünü izlediniz mi?

Niyazi: Ben dn Karataş'ı izledim.

Aliye: O dizi hangi kanalda, aşk dizisi mi?

Niyazi: Karataş dini program Aliye Hanım.

Aliye: Dizi olsaydı keşke...

Niyazi: Ev işlerinde titiz misin Aliye Hanım, tertibi düzeni sever misin?

Aliye: Ev işlerini hep annem yapar.

Niyazi: Yemek falan?

Aliye: Mutfağın kokusuna hiç dayanmam. Yemekleri annem yapar.

Niyazi: Peki kismet olur da izdivaç yaparsak yemekleri, ev işlerini kim yapacak?

Aliye: Ne bileyim ben ya!

Niyazi: Çamaşır, bulaşık, ütü işlerini de mi anneniz yapar?

Aliye: Yani...

Niyazi: Temizlik?

Aliye: Annem bana söylene söylene yapar. Kalk şuradan oranı buranı devirip durma der.

Niyazi: Babanız ne iş yapar?

Aliye: Babam öleli 20 sene oldu.

Meral Kefal: İsterseniz paravanı açalım. Alkışlarınızla.

Aliye: Bu ne be mezardan mı çıktın geldin sen amca?

Niyazi: Ayıp oluyor Aliye Hanım.

Aliye: Asıl sana ayıp. Kaç yaşında adamsın benim gibi 38 yaşında bir kıza talip olmaya utanmıyor musun?

Meral Kefal: Galiba elektrik alamadın Niyazi Bey'den Aliye?

Aliye: Ne elektriği, ne suyu Meral Hanım! Bu adam ölmüş, gitsin hangi mezardan kalkıp geldiyse oraya dönsün. Zebaniler fıldır fıldır onu arıyorlardır şimdi.

Meral Kefal: Niyazi Bey, sizin için üzgünüm.

Niyazi: Meral Hanım, Aliye Hanım'dan ben de elektrik alamadım. Dediği gibi yaş farkımız da var. Ben mümkünse Aliye Hanım'ın annesine talip olmak isterim. Anlattığı kadarıyla tam bana göre bir eş. Elinden her iş geliyor.

Meral Kefal: Ay üstüme iyilik sağlık. Hiç böyle bir şeyle karşılaşmamıştım. Kime niyet kime kismet dedikleri bu olsa gerek. Aliye sen ne diyorsun bu işe?

Aliye: Anneannem sağ olsaydı da ona talip olsaydı daha iyiydi ama neyse.

Meral Kefal: Niyazi Bey, sizi arka tarafa alayım ben. Programdan sonra senin için Aliye Hanım'ın annesini arayacağım. Görüşmek isterse görüştürürüm seninle.

Niyazi: Sağ ol kızım. Ben dışarıda bekleyeyim.

Aliye: Aramanıza gerek yok, ben gidiyorum. Gelmek isterse yollarım.

Meral Kefal: Nereye Aliye?

Aliye: Akşama Son Kurşun var, bu bölümü kaçıramam.

Meral Kefal: Aaa aa ne görüyorum! Müfit Dede ve Emel Hanım el ele tutuşmuş.

Emel Hanım: Biraz ani oldu ama eli boş gitmek istemiyorum programdan.

Müfit Dede: Nikâha bekliyorum Meral Hanım. Şöyle karşılıklı göbek atarız.

Meral Kefal: İnşallah Müfit Dede. Emel, talibimin bir ayağı çukurda olsun diyordun. Müfit Dede için "Bunda ölecek göz yok." diyordun hatta. Yanlış mı hatırlıyorum?

Emel Hanım: Sen bunun böyle görüldüğüne bakma Meral Hanım, gidici bu gidici.

Meral Kefal: Oynayacağım diyor ayol.

Emel Hanım: Mezarda oynar anca o.

Meral Kefal: Ne diyelim, Allah mesut etsin. Selim bir sen kaldın.

Selim: Yanılıyorsun Meral Abla bir de sen kaldın.

Meral Kefal: O ne demek Selim?

Selim: Karşılıklı bir çay içerken konuşalım istersen.

Meral Kefal: Senin sevgilin yok muydu ayol?

Selim: Ayrıldık. Beni Yeşim'den kıskandı. Ben de zaten ayrılmak istiyordum. Kabul edersen sana talibim Meral.

Meral Kefal: Yok artık. Yaş farkı var aramızda.

Selim: Aşkın yaşı yoktur Meral. Bana bir şans ver.

Meral Kefal: Peki programdan sonra bir çay içelim bakalım. Alkışlarınızla programı kapatıyoruz. Hoşçakalın efendim.

NE UMDUK NE BULDUK

Mehmet PEKTAŞ

Yıllarca gönlüme göre bir kız aradım. Önüme kimler kimler çıktı hiçbirine dönüp bakmadım. Sonunda aradığımı bir banka şubesinde buldum. Fatura ödemek için bankaya yanaştığımda bir an başımı sola doğru çevirdim. Yan taraftaki bankoda çalışıyordu. Onu görür görmez: “İşte evleneceğim kişi bu.” dedim. O yemyeşil gözler, o kaşlar, dalga dalga saçlar, ipek gibi ışıldayan ten, dudaklar, yanaklar, o endam... Hayallerimdekinden de güzeldi. Aradığımı bulmuştum bulmasına ama bakalım evli miydi, bekâr mıydı, nişanlısı, sözlüsü var mıydı? Kimin nesi, kimin fesiydi? Aklımda sorular dönüp dururken karşımdaki bankacının sesiyle irkildim:

-“Beyefendi sizin ne vardı? Beyefendi size söylüyorum!”

-“Benim mi?”

-“Evet, beyefendi buyurun.” Ben ne için gelmişim, bankaya? Aklım başımdan, gitti, para mı çekecektim, para mı yatıracaktım, fatura mı ödeyecektim, bir arkadaşa mı bakıp çıkacaktım? Unuttum. Adımı sorsalar acaba “Emre” diyebilir miydim? Elimde sıra numarası ile bankadan çıktım, sokak sokak dolaşım, durdum. Bir şadırvanda yüzümü gözümü yıkayıp “Oğlum Emre bu kızını sakın kaçıрма.” dedim kendi kendime. Bankada her gün olmasa da gün aşırı işim oluyordu. Kızını şimdiye kadar hiç görmediğime göre yeni gelmiş olmalıydı. Banka müdürüyle diyalogum vardı. Hemen ertesi gün müdürün kapısını çaldım. Onun da çok fazla bir bilgisi yoktu. Başka bir şubeden buraya tayin olmuş. İsmi, Merve’ymiş. Personel dosyasına baktırdı, evli değilmiş. Doğum yerini, doğum tarihini öğrendim. Benimle hemen hemen aynı yaşta ama yaşını hiç göstermiyor, 18-19 hadi bilemedin 20.

Müdüre teşekkür edip oradan ayrıldım. Ertesi gün güzelce giyindim, saçlarımı yaptırdım. Bankaya gidip numaratornden 3-5 tane sıra aldım. Merve 2 numaralı bankoda çalışıyordu. Elimdeki sıra numaraları birer birer yandı, ben yerimden kalkmadım. Sonunda ekranda benim numaralardan birisi, karşısında da 2 numara yandı. Hemen yerimden fırladım. Kızını görünce “Aman Allah’ım ne kadar güzel.” dedim. Dedim ama içimden. Çünkü elim ayağıma dolaştı, üç heceyi bir araya getirip kıza bir “merhaba” bile diyemedim. Elimdeki faturayı ve parayı uzattım, tek kelime konuşmadan işlemi tamamladı. En son makbuzu verirken göz göze geldik. Düşüp bayılacak gibi oldum. Dışarı çıkınca kızla konuşmadığım için kendime kızdım. Ertesi gün bankaya tekrar gidip yine Merve’de işlem yaptırdım. Bu defa konuşabilmişim. Daha önce ayna karşısında sözleri ezberlediğim için fazla zorlanmadım:

-“Merhaba ben Emre, buraya yeni geldiniz galiba.” Merve billur gibi sesiyle karşılık verdi:

-“Evet efendim.” Ben bütün cesaretimi toplayıp:

-“Tahmin etmişim. Daha önce burada olsaydınız bu güzelliği mutlaka fark ederdim.” dedim. Gü-lümsedi. Merve bana gü-lümsedi, dünyalar benim oldu. Koşarak değil, uçarak çıktım şubeden. O günden sonra işi gücü boşlayıp bankaya mesai yapmaya başladım. Her gün güzelce giyinip soluğu bankada alı-yordum. Numaratornden 8-10 tane sıra alıp bekliyordum. Elimdeki numaralardan mutlaka birisi Merve’ye denk geliyordu. Ben her seferinde:

-“Merve Hanım bu kadar mı tesadüf olur? Her gün size denk geliyorum.” diyordum. Merve de:

-“Ay valla öyle Emre Bey.” diyordu. Ufak tefek esprilerle samimiyet kurmaya çalışıyordum. O sıralar bir arsa satışı oldu. Kendimce bir plan yaptım. Parayı her gün parça parça bankaya yatırmaya başladım. Birkaç gün sonra:

-“Merve Hanımcım bu kadar tesadüf olur. Bugün de size denk geldim. İnanın sizde işlem yaptırmak bana çok uğurlu geliyor.” dedim. Merve:

-“Ay valla öyle Emre Bey. Sevindim sizin adınıza.” dedi. Ben:

-“Kabul ederseniz yarın öğle yemeğini birlikte yiyelim. Hem size teşekkür etmiş olurum.” dedim.

Merve:

-“Emre Bey teşekkür edecek ne var ki, para sizin paranız.” dedi.

-“Ay vallahi darılırım, bana uğur getirdiniz.” dedim.

-“Bilmem ki.” dedi.

-“Öğle tatilinde kapıda bekliyorum.” dedim.

-“E peki madem.” dedi. Sabaha kadar gözüme uyku girmedi. Ertesi gün saat 11:00’de elimde çiçekle kapıya dikildim. Merve çıkınca çiçeği ona verdim. Az ilerdeki restorana gittik. Birbirimizin numarasını aldık. Akşam ben onu aradım, ertesi gün o beni derken sonrası çorap söküşü gibi geldi. Hayallerimdeki kızla sevgili olmuştuk bile. Ben yıllardır evlenmeyi beklediğim için bu işi uzatmak istemiyordum. Çok iyi bir organizasyon yaptım. İş çıkışı onu eve bırakırken önceden ayarladığım adamlar uçan balonlara asılı

“Benimle evlenir misin?” yazısını bıraktılar. Sağa sola gizlenmiş olan müzisyenler bir dans müziği çalmaya başladı. Konfetiler patladı, maytaplar yandı. Ben yere diz çöküp evlilik yüzüğünü uzattım. Merve, elini yüzüne kapattı:

-“İnanmıyorum!” dedi.

-“Benimle evlenir misin?” dedim. Boynuma sarıldı. Merve benim teklifimi kabul etmişti, etmesine ama iş Merve’yle bitmiyordu. Onu ailesinden istemek gerekiyordu. Bizimkiler zaten dünden hazırды. Anne, baba, amca, dayı hemen yola çıktık. Söz, nişan, düğün, birkaç ayın içerisinde her şeyi halletmek istiyorduk. Merve’nin ailesi aşırı derecede gelenekçi çıktı. Her şeyin bir kuralı var, akrabalık ilişkileri sanki askeriye gibi çok sıkı bir hiyerarşiye bağlı. Küçükler, büyüklerin yanında konuşmuyor. Babayla ancak Merve’nin büyük abisi konuşabiliyor. Bir şey söyleneceği zaman herkes bir üstüne söylüyor. Hiyerarşide Merve’den birkaç yaş büyük abi benim üstüm. Merve’nin büyük abisi ne benimle ne de babamla muhatap oluyor. Çünkü rütbesi benden yüksek, babamdan düşük. O, babama iletilecek bir konu oldu mu rütbece kendine denk olan amcamla konuşuyor. Oturulacak yerlerden, çay tepsisinde şekerliğin konulacağı yere kadar örfleri, âdetleri var. Annesi:

-“İlk istemede kız mı verilirmiş!” dedi. Aylarca gittik geldik. “Ona soracağız, buna soracağız.” dediler, sonunda verdiler. “Hemen nişanı takalım arkasından düğün edelim.” dedik. Kızın babası:

-“Yangından mal mı kaçırıyoruz? Durun bakalım.” dedi. Durduk. Durduk dediysem boş durmuyorum. Yerine getirilmesi gereken bir sürü örf, âdet varmış onları yapıyoruz. Kaç defa burama kadar geldi:

-“Merve artık yeter, bırakalım şu gereksiz âdetleri.” dedim. Merve:

-“Aşkım sık dişini. Ben de biliyorum çoğu gereksiz ama ailem ilk defa kız everiyor. Onların da gönlü olsun.” dedi. Dişlerimi sıktım, mücadeleye devam ettim. Nihayet nişanı taktık. Ertesi hafta düğün gününü konuşmaya gittik. Kızın anası:

-“Ele güne ne deriz? Laf söz çıkar, kızın karnı şişmiş, o yüzden apar topar düğün ediyor, derler. Bu düğün bu sene olmaz.” dedi. Tatsızlık çıkmasın diye ne derlerse “peki” dedik. Aylar geçti, bizim düğün günü geldi, çattı. Âdetleri bir bir aşarak ilerledik. Kendimi engelli koşuda gibi hissediyordum. Yorulup bitap düştüğüm anlarda Merve’nin yemyeşil gözlerine bakıyor, “Sen her şeye değersin.” diyordum. Kendi arabamı gelin arabası yaptım, arka camına da bu sözü yazdırdım. Konvoyla kız evinin kapısına geldik. Davul, zurna eşliğinde oynamaya başladık. Bir ara kızın akrabalarından birisinin Merve’nin küçük abisini, yani benim üstümü el işaretiyle arkaya doğru çağırdığını gördüm. Küçük abi, büyük abiyi el işaretiyle çağırırdı. Büyük abi, babasının yanına gidip kulağına bir şeyler söyledi. Baba, homurdanarak gelin arabasının arkasına doğru geçti. Arabayı işaret edip büyük abinin kulağına bir şeyler söyledi. Büyük abi kendi rütbesinde olan amcamı arabanın arkasına götürdü. Arabayı gösterip hararetili hararetili bir şeyler anlatıyordu. Amcamla göz göze geldik. Babamı işaret etti. Sırtı dönük olan babamı dürttüm. Babam döndü. Amcam babama “gel” diye işaret etti. Kız eviyle bizimkiler gelin arabasının arkasında tartışmaya başladılar. En sonunda babam arabanın arkasındaki “Sen her şeye değersin.” yazısını söküp attı. Kız tarafını kalabalığa doğru iteledi. Bir ara amcam yanıma geldi:

-“Hayırdır amca.” dedim. Kız evi, arabanın arkasındaki yazıyı sorun etmiş. O yazıdan kızı verirken başlık parası istediler, manası çıkıyormuş.

-“Sen sıkma canını hallettik. Oynamaya devam devam...” dedi. Biraz oynadıktan sonra benim babamla, Merve’nin babası ve büyük abisi içeri girdi. Bir süre sonra Merve, bir kolunda babam, bir kolunda kendi babası dışarı çıktı. Büyük abi, balkondan çerez serpti. Gelin kapıdan çıkınca kapıya tekme attı, bir de tükürdü. Kayınvalide arkadan geldi, kızın eline hamur, süpürge ve oklava verdi. İvır zıvır bir sürü ritüelden sonra Merve’yi gelin arabasının etrafında üç defa döndüler. Birisi amin dedi, dua edildi. Kız sonunda arabaya bindi. Bu sırada büyük abinin hanımı bir testi kırdı, biri ayna tuttu, bir başkası su döktü. Kızı aldık, düğün salonuna geçtik. Nikâh ve eğlenceden sonra birlikte yaşayacağımız eve geldik. Tabii sağdıçlarla birlikte. Gelinin yanında “yenge” dedikleri birisi var. Benim yanımda da mutlaka sağdıç olması gerekiyormuş. Bizim kuzenlerden Serhat’ı sağdıç yaptık. Eve geldikten sonra Serhat bize mutluluklar dileyip gitti. Yalnız yenge bizim yanıımızdan ayrılmadı. Ben:

-“Yenge geç oldu. Haydi, seni evine bırakalım. Bizim de malum, işimiz gücümüz var.” dedim. Yenge bana ters ters bakıp:

-“Tövbe tövbe.” dedi. Merve gülümsedi:

-“Kız evinden gelin ardı gelecek daha.” dedi.

-“O da ne Merve?” dedim.

-“Yiyecek, içecek getirecekler bize.” dedi.

-“Ben aç değilim, zahmet etmesinler. Acıkırsak pizza, hamburger söyleriz.” dedim. Yenge yine:

-“Tövbe, tövbe.” dedi. Sonra da: “Merve kızım için var bu adamlar, hiç örf, âdet bilmiyor.” dedi. O sı-

rada zil çaldı. Birkaç kişi elinde baklava, börek, tavuk, pilav çıktı, geldi. Yiyecekleri elimize tutuşturdular. Tekbir getirerek bizi yatak odasına soktular. Nihayet güzeller güzeli karım Merve'yle baş başa kalmıştım. İki rekât namaz kılıp karıma yüz görümlüğü taktım. Sonra âdet yerini bulsun diyerek ışıkları söndürüp muradımıza erdik. Merve kıpırdanmaya başladı, ayağa kalkıp altımızdaki çarşafı çektiştiriyordu:

-“Ne yapıyorsun?” dedim.

-“Kalk bir dakika. Çarşafı yengeye vermem lazım.” dedi.

-“Ne çarşafı, ne yengesi?” dedim. Merve:

-“Âdet kocacığım âdet. Haydi, kalk.” dedi. Kalktım. Merve çarşafı çıkardı. Kapıyı açıp dışarıya uzattı.

Meğer yenge kapıda bizim başımızı beklemiş. Ağzım bir karış açık:

-“Bu kadın her şeyi duydu mu şimdi?” dedim. Merve yeni bir çarşaf sererken:

-“Âdet işte ne yapayım kocacığım?” dedi.

-“Ne yapacak ki kirli çarşafı?” dedim.

-“Anneme götürüp bahşiş alacak, âdettir.” dedi.

-“Merve çıldıracağım nölur bana artık âdet deme. Evlendik. Karı, koca olduk. Yeter artık.” dedim.

Merve:

-“Bir şey kalmadı zaten Emreceğim. Yarın da gerdek ertesi yaptık mı bitiyor.” dedi.

-“O da neymiş?” dedim.

-“Senlik bir şey yok. Kadınlar arasında.” dedi. Bu arada Merve yatağa uzanmıştı, ben ayaktaydım:

-“Aman beni karıştırma ne yaparsanız yapın.” dedim. Gülererek:

-“Gel buraya.” dedi, beni yatağa çekti. Sarılıp uyuduk. Sabah uyandığımda Merve yatakta yoktu. Gözlerimi kapatıp yatak keyfi yaptım. Sonunda hayallerimdeki kızla evlenmişim. Dünyada benden mutlusu olamazdı. Kapı açıldı. Merve:

-“Kocacığım kahvaltı hazır.” dedi. Ben yatakta gerindim:

-“Bırak şimdi kahvaltıyı gel bakayım buraya.” dedim. Usulca koynuma sokuldu. Sarıldım, kokladım. Gözlerimi hafifçe araladım. O da ne! Kucağımda başka bir kadın. Yataktan sıçrayıp ayağa kalktı. Her tarafım meydandaydı. Çarşafı asıldım, yataktaki kadın yuvarlanıp düştü. Çarşafı belime doladıktan sonra:

-“Nasıl âdet lan bu diye bağırdım!” Sonra da evin içinde “Merveee Mervee!” diye bağırarak dört döndüm.

-“Bu muydu gerdek ertesi dediğin? Hani kadınlar arasındaydı. Mervee!” Merve'yi bulamadım. Yatak odasına gerip dönüp şaşkın şaşkın bakınan kadına çıkıştım:

-“Kaç yaşında kadınsın utanmıyor musun koynuma girmeye?” dedim. Kadın:

-“Emre kendine gel!” dedi. Bu ses Merve'nin sesi:

-“Merve nerede teyze?” dedim. Karşımdaki kadın:

-“Emre delirdin mi Merve benim!” dedi. Kendime sağlamından iki tokat çektim. Karşımdaki kadının Merve'ye benzer tarafı yoktu. Merve'nin pürüzsüz yanaklarına karşılık, karşımdakinin yanakları pütür pütürdü. Gözlerinin altı kırış kırış, dudakları solgun, gözleri fersizdi. Kirpikleri nerdeyse yoktu, kaşları da öyle. Basbayağı çirkindi bu kadın.

-“Olamaz sen Merve olamazsın! Merve'nin gözleri yeşildi. Kirpikleri ok, dudakları goncaydı.” diye bağırdım. Karşımdaki kadın:

-“Lens kullanıyorum Emre, ne var bunda! Sadece makyajımı temizledim. Abartma bu kadar.” dedi.

-“Hayır!” diye bağırarak odadan çıktım. Üzerimi bile giyinmeden arabamın anahtarını kaptığım gibi dışarı fırladım. Arabanın üzerinde süsler duruyordu. Bastım gaza, çocukluk arkadaşım avukat Rıfat'ın bürosuna vardım. Beni çarşafa sarılı halde görenler ne düşündü bilmiyorum. Asansörde karşılaştığımız insanlar sırtını dönüp görmemezlikten geldiler. Büroda sekreter Ahu vardı. Beni görünce çok şaşırıldı. Rıfat daha gelmemiş. Gelmez elbette dün düğünde en çok o oynadı, uyuyakalması normal. Sekretere:

-“Ahu, Rıfat'ı ara hemen gelsin.” dedim. Ben onun odasına geçip beklemeye başladım. Rıfat yarım saat sonra telaşla geldi. Beni çarşafa sarılı halde görünce kahkahayı bastı:

-“Oğlum bu ne hal böyle?” dedi.

-“Sorma birader başıma geleni.” dedim. Karşıma oturup:

-“Sırt sırta mı yattınız lan yoksa doğru söyle?” dedi.

-“Dalga geçme oğlum ya!” dedim. Olanı biteni anlattım. Hemen boşanma davası açmasını istedim.

Rıfat bir taraftan gülüyor, bir taraftan da aklı sıra bana nasihat veriyordu:

-“Oğlum makyaj yapmayan kadın mı var? Nikâhta keramet vardır. Önemli olan iç güzelliği.”

-“Rıfat kapa çeneni. Resmen kandırıldım. Hatta dolandırıldım. Dilekçeye bunları da yaz. Bir daha da kimse bana evlilikten bahsetmesin.”

İ Y İ L A N

Son zamanlarda yaşamakta olduğumuz ekonomik kerize bağlı olarak genelde elimizle ettiklerimiz yüzünden başımıza gelebilecek belalara karşı nasıl bir hazırlık içinde olmamız gerek? Yaşanan ve yaşanması muhtemel sorun, mesele, problem ve müşkülleri, olanak ve imkanlar dahilinde en kısa ve en seri şekilde nasıl çözeceğimize dair birtakım hatta birkaç takım arge çalışmaları yapmak istiyoruz.

Bu takımları oluşturmak için hırdavatçıları ve sosyete pazarlarını gezmenin bir faydası olmadığı bilincinden hareketle yurt içinde ve yurt dışında kendi alanında uzmanlaşmış kalifiye elemanları istihdam etmeyi amaçlıyoruz.

İlmisiyasetçide Aranan Vasıflar

1. Feleğin çemberinden geçmiş olmak ve “Çemberimde Gül Oya” şarkısını notasıyla birlikte ezbere bilmek.

2. Kendi aklında mülk sahibi gibi oturmak, kiralık düşüncelerden daha önce faydalanmamış olmak. Kiralık düşüncelerden yararlanacaksa da bunları kendi düşüncesi gibi sunabilmek ve karşısındaki her ne söylerse söylesin inandırmak. Karşısındakilere küfür bile etse çılgınca alkışlatabilmek.

3. Kendini herkesten akıllı görmek ve zaman zaman aklın kıyısında balık avlamasını bilmek.

4. Yerin altında gezip yer altı dünyasını iyi bildiği kadar yerin üstünde olanları da kapsama alanı içine alacak bir şebekeye sahip olmak.

5. Tereyağına kırk kıl gömüp elini her attığında bir kılı çekecek maharete olmak.

6. En az üniversite mezunu olmak, Tarzanca da olsa -ana dili hariç- yabancı bir dili konuşabilmek.

7. Sosyal medyayı iyi kullanmakla birlikte paylaşımlarında galiz küfür, müstehcen paylaşımlarda bulunmamak.

8. Pazarlama deneyimi olmak ya da en az çocukluk yıllarında simit, su satışı, ayakkabı boyacılığı gibi ticari faaliyetlerde bulunduğunu kanıtlayacak yazılı ve görsel dökümana sahip olmak.

9. Adayların güvenlik soruşturmasına takılabilecek herhangi bir suç, suç isnadı gibi altı karıştırıldıkça problemleri sorunlarının önünü açacak şekilde bir halleri varsa, bu huylarından vazgeçtiklerine veya cezalarını çektiklerine dair noter onaylı belge. Bu belge siviye eklenerek kapalı zarfa konulup önceden kargo ile gönderilecektir.

10. Sosyal medya arkadaşlarının bir listesini siviye eklemek ve bu listede sakıncalı gördüklerini tehlike şiddetlerine göre (örneğin, mesala *, **, *** şeklinde) belirtmek.

11. Kalabalık ortamlara girişle kendini belli etmek. En vurdumduymaz, en kaba insanlarda bile kendine saygı ve ayağa kalkma arzusu uyandırmak.

12-Herkesin adamı olduğu hissi uyardırmakla birlikte menfaat elde etmediği kimsenin adamı olmak.

13. Erkek adayların hafif kirli sakallı olması, ayakkabından kıravata kadar uyumlu giyinmesi, sorulmadan konuşmaması, konuşunca susturulamaması, Allah'ını, peygamberini bilmesi, en azından haftada bir Cuma namazını (tek başına olsa da) kılması, oruç tutsun tutmasın, sahur ve iftar sofralarını kaçırmaması, ezberinde 3-5 ayet meali olması, 10-15 hadis ile konuşmasına inandırıcılık katması mütebedeyyin takılması tercih sebebidir.

14. Bayanların aşırıya kaçmamak kaydı ile günlük makyajını yapması, ojesi tırnak renginde, dudak ruju belli belirsiz, saçının altında bone kullanması, vücut hatlarını bariz belli etmeyecek şekilde giyimine kuşamına dikkat etmesi, diksiyonu ve fiziği düzgün olması gerekir. Adaylar parmaklarında evli ya da nişanlı olduğunu belli edecek şekilde yüzük bulundurmuyacaktır.

Müracaatlar 29 Şubat 2019 Saat 00:15-00:20 arası Açıkkara Rezildans'taki dergi bürosuna yapılacaktır.

Açıkkara İlmisiyaset Akademisi

BU SENE DE UVALLADIK

Mehmet Nuri SUNGUROĞLU

Yıllarca Karadeniz’de fındık meselesi öyle büyü-
töldüğü gibi geçim için değil, hayattan zevk almak (!)
içindir.

Mesela biz sonbaharda fındık ağaçlarını keserken
doğanın tadını çıkarırız. Kestiklerimizi toplarken fi-
ziksel gücümüzü deneriz. Ocakların etrafını bel ya da
kazma ile kazarken, toprağın kokusunu içimize çeker,
huzur buluruz. Gübrelerken görüş mesafemizin ayarını
gözden geçirmiş oluruz.

Sonra bahar gelir otunu dikenini keserken perfor-
mansımızı ölçer, yaşımıza göre enerjimizin yoğunlu-
ğunu anlamış oluruz.

Fındığı toplamak ise hayli zevkli olur. Dalını eğ-
erken gözümüze girip girmediğinden refleksimizi anla-
rız ki, bu durum trafikte işimizi kolaylaştırır kazaya
sebepl olmayız. Yağmur yağdığında düş ihtiyacımızı
giderirken sağlık kontrolünü de yapmış oluruz.

Yöremizin coğrafi şartlarında kayarak yuvarlanma-
ları, kayak sporunun antrenmanı olarak algılar, kendi-
mizi Palandöken ya da Uludağ gibi kayak tatiline gide-
ceğimiz yerlere hazırlamaktan haz duyar, zevkten dört
köşeye döneriz.

uval taşırken kaldıraç mekanizmamızı geliştiri-
miş olup zor işlere karşı direncimizi artırmış oluruz.
Derken fındığı harmana serer güneşi bekleriz. Yağmur
geldiğinde ıslanmasın diye üzerini örtmeye çalışırken
doğaya karşı rekabet şansımızın ne kadar olduğunu
anlamış oluruz.

Sonra bir gürültü sarar mahalleyi, patoz denilen
canavar makinenin homurtuları türkülerimize eşlik
eder. Bir taraftan fındığın koçanı savrulurken, öteki
taraftan taneleri dans ederek oynamaya başladığında
uvallama zamanı da yakınlaşmaya başlar.

Fındığı kurutması ise bir hayli zevkli olur. Güneş
ile yağmur arasında zihinsel yorgunluğumuzu ölçme-
nin tadına doyamayız. Bazen harmanda, bazen de son-
radan fındığın çürüğünü, deliğini seçmek için görme
yeteneğimizi gözden geçirmiş oluruz.

Fındığı seçerken çay sohbetlerimize de doyum ol-
maz. Daha da önemlisi ise yemeklik fındığımızın kilo-
sunu 85.00 TL’ye pazardan almamız. Kendi ucuz mah-
sulümüzden bir kenara koyup misafirlerimize ikram
ederken canımız yanmaz yani!

Sonra bir arkadaşın telefon eder: “uvalladın mı?”
diye sorar, fındığın bu yıl fazla para etmediğinden dert
yanar. Söylenecek bir şey kalmamıştır artık!

“Bu senede uvalladık” der, telefonu kapatırsın!

GARDAŞ

Erol KOCA

Kilere fareyi bekçi eyledim
Kiler talan oldu duydun mu gardaş
Tilkiler kümeste tavuk komadı
Giden piliçleri saydın mı gardaş

Ambarın tahılı baharı görmez
uval silkelendi bir ekmek çıkmaz
Fırıncı yüzüme ezelden bakmaz
Tek simitle karnın doydu mu gardaş

Kasaplar grevde sığır kesmiyor
Toklular bıçağa kafa tosluyor
Dünya bizim için “angus” besliyor
Mercimek fırına girdi mi gardaş

Cüzdancılar kart dolu hepsi çakılı
Kim verir millete bilmem akılı
Kösenin tüyü yok çıkmaz sakalı
Pala bıyığını burdu mu gardaş

Ensesi kalınlar rahat içinde
Garibin marazı derdi içinde
Ne gün rahat eder ayın kaçında
Kimse hatırını sordu mu gardaş

Gün öğlende kabus görür kimimiz
Dümen bozuk vurgun yedi gemimiz
Çabuk bitsin kederimiz gamımız
Bu rüyayı hayra yordun mu gardaş

Üst baş Hak yetire fantazi kimde
Derdimin dermanı Lokman hekimde
Esas sancı başlar eylül ekimde
Mektebe hiç çocuk verdin mi gardaş

Dolmuş dolu geçer otobüs çile
Bu toplu taşıma ezelden böyle
Şükret seni çeken yaşlı düldüle
Yirmisinde binek sürdün mü gardaş

Allah ömür versin sağlıklı uzun
Resimlerde kaldı fiyakan pozun
Şu işler düzelsin olur ya güzün
Emekli hayali kurdun mu gardaş
Söz veren sıvıştı gördün mü gardaş

HASTROLOJİ

Kismet KEVEN

Koç Burcu: Koç katımı ayının girmesiyle birlikte bir huzursuzluk, bir tedirginlik sendromu yaşadığını zı tekrar tekrar hatırlatmaya gerek yok. Devamlı nasıl olacak da olacak diye hayıflanmak yerine agrasif yanlarınızı bir kenara bırakarak daha sakin, su gibi berrak düşüncelerle hayat tohumunu daha bereketli topraklara ekmek için damarlarınızdaki kana ve kudrete güvenin. Nasiplerinize vesveseyle yaklaşmayın.

Boğa Burcu: Siz de aşağı yukarı koç burcundaki arkadaşlarla benzer sıkıntıları yaşıyorsunuz. Gerekli gereksiz eşinerek kendi kendinize zarar verdiğinizin farkında değilsiniz. İki de bir uzaklara sesinizi duyurmak için avazınızın çıktığı kadar böğürmenize gerek yok. Yediğiniz önünüzde yemediğiniz arkanızda olmasına rağmen hâlâ lüküs bir hayat sürme peşindediniz. Löküslerin yerini ampüller aldı.

İkizler Burcu: Hayallerinizin peşine takılıp düşününüzdeki düşüncelerden uzaklaşmaya başladığınızda düşününüzdeki döz defterine yazmış olduğunuz şiirleri sosyal medyada paylaşmakla paylaşmamak arasında gidip geliyorsunuz. Edebiyat dergilerine göndermeniz iyi olur ama dergi yönetmenlerinin sizi hemen arayıp “Ne iyi ettiniz de bizim dergide yazmaya karar verdiniz, dergimiz sizin şiirlerinizle şereflenecek.” demesi gibi bir beklenti içinde olmamanızı öneririm. Ya da kendiniz gibi üç beş arkadaş bulup dergi çıkarabilirsiniz.

Yengeç Burcu : Koyu kahverengi renkleri bir kenara bırakarak daha iç açıcı renkleri tercih etmeme nedenlerinize bir türlü anlam veremiyorum. Hayatın parkurlarında düşüncelerinizi çarçur ederek kendi kişiliğinize zarar verdiğinizin farkında değilsiniz. Dünyanın öbür ucuna gitmek için planlar yapabilirsiniz ama her ucunun da birbirinden farklı olmadığını bilmekte fayda var. Nefsine doğru yan yan yürüüüü.

Aslan Burcu : Zülfi Livaneli dinleye dinleye geceleri sabahlara kadar inlediğinizin farkında değilsiniz. Kim ki sana “Yiğidim aslanım burda yatıyor” diyorsa sana zarf atıyordur. O zarfı aldığıında içinde bir zarf daha çıkıyor. Bundan dolayı kurmuş olduğunuz cümleler birbirine karışıyor. Özne nerde, yüklem nerde, soru işaretini hangi kasap kanca olarak kullanıyor. Ünlemleri ters çevirin bu size iyi gelecek.

Başak Burcu : Gece sabahlara kadar yalnızlığın gölgesinde dinlenerek ruhunuza azap çektiriyorsunuz. Sosyal medyada her on dakikada bir şey paylaşıp ondan sonra da kaç kişi tıkladı, kaç kişi kalp işareti ya da ne bileyim başka emoji kullandı diye dönüp dönüp telefona bakmaktan gözlük camınızın buğulandığını göremeyecek kadar dalgınsınız. Dalgın ayrılmayalım şarkısını ara sıra dinleyin, inlemeleriniz azalır.

Terazi Burcu : Devamlı denge aletleriyle çalışarak filinta gibi bir genç olmaya çalışıyorsunuz. Burada’yı Konfiçyus’u da araya katarak meditasyon yapmaya çalıştığınızı da sanal arkadaşlarınıza duyurarak gizlinizi, saklınızı eşkere ediyorsunuz. Ara sıra da ağırlık çalışın, sağır düşüncelerinize bağrınızı açarak fenomen olmaya çalışmayın. Sesinizi kendinize yettiği kadarıyla açın. Bağırarak hoş seda bırakılmaz.

Akrep Burcu : Hasretin sazını elinize aldığınızda mızrabı tellere vururken sevgilinin saçlarını okşuyor gibi duyarlı olmalısınız. Ha bire mızrabı tellere vurarak zombur zombur ses çıkarmakla kimseye nota veremezsiniz. Güzel kelimelerle güzel besteler yapılır. Acıları deste deste bir kenara yığarak düşmanlarınızı imha etmek için yığınak yapmayın. Kendi gönül yurdunuzu koruyacak silahlarla silahlanın.

Yay Burcu : Yayıncıdan yayıncıya geçen sokaklarda taban çürütüyorsunuz. Yayımlayacağınız kitaplar için bir bütçe oluşturmanız gerekiyor. Yayıncı basacağı kitap için ne kadar para isterse istesin çekinmeden verin. Kitabınızı kitapyurdu ya da başka sitelere koyduklarında da arkadaşlarınızı örgütleyin ve parasını da siz vermek kaydı ile internet üzerinden kitaplarınızı almaya başlasınlar. Böylece kısa zaman içinde kitaplarınız en çok satılan kitaplar arasında yerini alır, bana da imzalı bir tane gönderirsiniz.

Oğlak Burcu : Zamanın aynasına bakarak kendinize çeki düzen vermeniz gerekirken ha bire modayı takip ederek bütçeyi delik deşik ittiğinizi tahmin ediyorum. Kredi kartlarından bir an önce kurtulmanız için düşlerinizi, hayallerinizi internet üzerinden satışa çıkarıp ucuz pahalı demeden bir an önce elden çıkarmalısınız. Borç yiğidin kamçısı diyenlerin çoğu kamçı delisi olsun. Siz de delilerin yerini daraltmayın lütfen.

Kova Burcu : Gördüğünüz her çeşmeye dolayım diye zorlatmayı bırakmadığınız müddetçe gönlünüzün kara delikleri kapanmayacak. Susan ağız konuşan ağız yorar. Derdinizin ağzını bantlayın, art niyetlerinizi hayra tedbil edecek fikirler geliştirin. Fikrinizi başkalarının fikirleriyle çarpıştırın ki yeni fikirler doğsun.

Balık Burcu : Dostlarınızın arkasından konuşa konuşa isimlerini ağzınızda sakız ettiğinizin farkında değilsiniz. İlla ki sakız çiğnemeniz gerekiyorsa çenene güveniyor ve düşmeyeceğine de inanıyorsanız bir paket Kismet Sakızı göndereyim. Bu vesile ile hem ağzınız sakıza alışsın hem de ek bir iş sahibi olursunuz.